

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Professio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

PROFESSIO. 355

buto, quod sua lingua vocant *Pe-*
cho, & est in usu. q. 40. art. 1.

Imo ipse cum vxore & liberis po-
titur omnibus gratiis Fratrum, quoad
indulgentias, & absolutiones pecca-
torum. Insuper ipse gaudet priuile-
gio fori per *Clem. VII.* ita vt non
possit conueniri pro causis ciuili-
bus, aut mixtis à quoquam Iudice
seculari, aut Ecclesiastico, quàm co-
ram Conseruatore Conuentus, cu-
ius est Syndicus, sub pœna excom-
municationis ipso facto incurrendæ
ab eo qui contra attentaret. Quod
profectò iustum est, cum sit persona
annexa Religioni, & Vicarius Papæ.
art. 4.

PROFESSIO.

Vide Abbatissa, Nouitius.

DVplex est Professio, expressa,
& tacita. Expressa est, quæ fit
verbo tenus in manu Prælati poten-
tis incorporare. Tacita fit, quando
Nouitius finito anno probationis
in habitu Nouitiatus sciens & vo-
lens, assumit habitum professorum,
Fratribus seu incorporare potenti-
bus licentibus non esse professum,

Z. 2

&

356   PROFESSIO,
& consentientibus, ut sicut deside-
rat, tacite profiteatur. *tom. 3. q. 17.*
art. 1.

Professio expressa inualida ex
inutili consensu utriusque partis,
conuentus, scilicet, & profitentis; v.
g. si nulla pars consensit, vel facta
est ante annum probationis exple-
tum; non potest postea tacite rati-
ficari, nisi utriusque partis consen-
sus saltem tacitus accedat. *art. 3.*

Si autem nulla fuerit defectu
profitentis, v. g. si facta fuerit ante
etatem: sufficit postea adueniente
etate ipsius solius tacita ratihabitio;
si vero nullitas proueniat ex inutili
consensu Conuentus, quando v. g.
maior pars non consensit, sufficit
ipsius partis consensus. *ibid.*

Dubium non est, quin post *Conci-
lium Tridentinum* professio ante an-
num probationis expletam sit nulla,
art. 5.

Professio cum conditione incō-
patibili emissa, ut v. g. quod pote-
rit profitens aliquid acquirere, &
tamquam sibi proprium retinere,
licet à Prælato recipiatur, irrita est
& nulla; secus est, si conditio sit
com

PROFESSIO. 357

compossibilis ; vt quod poterit possidere more Monachorum : tunc enim talis conditio habetur pro non posita. *art. 6.*

Receptio ad Professionem iure pertinet ad Prælatum , & Conuentum in quo fuit educatus : quod si alterius consensus desit , licet non sit ipso iure , nulla est , tamē talis declaranda , si constiterit , maiorē partem communitatis iustē nō consensisse , nec ei obligabitur Conuentus , quamuis (vt ait Nauarr.) ipse Superior esset Generalis. *art. 7.*

Monachus iam professus transiens ad alium Ordinem , tenetur de nouo vouere : aliās enim non transiret in alterius iurisdictionem , nec à prioris Monasterij iurisdictione liberaretur. *art. 8.*

Professio laborantis morbo Gallico , aut alio simili contagioso , vel scandaloso , valida est , si solum ius cōmune attendatur ; nisi statuto aliquo Papali in aliqua Religione irritetur , sicut fit in Ordine minorum , ex priuilegio Leon. X. qui concessit quod scādalosis delictis notati possent expelli à Prouincialibus , quorū

consciētias super hoc onerat. *art. 9.*

Etsi Nouitius finito anno probationis iuxta *Conc. Trid.* debeat statim admitti aut reici, non tamen necesse est statim profiteri; sed prout ante ipsum *Concilium* ius permittebat, ita etiā iusta interueniente causa vsque ad sex mēses professionem recepti differre licet. *art. 10.*

Professio Regularis exēpti necessario in manibus Prælati potentis incorporare Ordini emittenda est; vnde facta in manibus Episcopi, nulla erit. *art. 11.*

Quamuis sola Superioris ratihabitione reualidetur. Et idem dicendum de facta in manibus simplicis Religiosi, nullum ad id mandatum habentis; antequam Superioris ratihabitionem, tale votum simplex dumtaxat est, nec matrimonium dirimens. *art. 12.*

Hæc etiam Superioris ratihabitione necessaria est, antequam incipiat currere & computari annus probationis recepti per Fratrem, cui neque ex officio, neque ex Superioris commissione talis receptio competit. *ibid.*

Profes

Professio facta per procuratorem ad hoc specialiter deputatum, valet, quemadmodum & matrimonium, nisi cum Nouitius reuocarit, ante emissam professionem; quia sic non valeret, quamuis reuocationis notitiam ipse Procurator non haberet.

art. 13.

Excommunicatus valdè profiteretur, peccant tamen Fratres scienter eum recipientes, nisi id propter rescriptum Papæ fecerint; sed tunc Professio est nulla, quia tale rescriptum est inualidum, nisi (vt communiter fieri solet) in eo absoluator, quoad hunc effectum

art. 4.

Professio facta ex metu sufficiente ad irritandum, nunquam per tacitum consensum Nouitij ratificatur, etiamsi per multos annos habitum gestet, & se Fratrem cum aliis nominet: præsumitur enim manere in sua noleitate, saltem si pluries eam testatus fuerit, nisi expressè contrarium velit. art. 15.

Concilium Tridentinum dat quinquennium nulliter professo ad reclamandum, si tamen tempore illo

commodè reclamare potest : nam alias non est excludendus, si causam attulerit. Deficiente itaque reclamatione, etiamsi non ratificet professionem, habetur pro professio in foro fori, non tamen in foro conscientiae, quamuis sacros Ordines recipiat. *art. 16.*

Puellæ educatæ in Monasterio, si suafu Abbatissæ fiat monialis, etsi se professam confessa sit in Monasterio coram Prælato aut Ordinario, postea tamen in securo loco reclamanti, & coram Commissario ad id deputato se non intendisse vouere iuranti, credendum est : præsumitur enim, primam confessionem factam fuisse ob timorem reuerentialem, & in loco non tuto. *art. 18.*

Excommunicationem *Conc. Trid.* ipso facto incurrunt cuiuscumque qualitatis sint, qui virginē, viduam, aut fœminam ad profitendum, vel intrandum Religionem coegerint, præterquam in casibus in iure expressis. Quique consilium, fauorem, aut auxilium dederint; vel scientes eam non sponte ingredi Monasterium, aut habitum suscipere, aut pro

PROFESSIO. 361

professionem emittere, quoquo modo eidem actui presentiam, confensum, vel auctoritatem interposuerint. *art. 19.*

Quamuis Regula Minimorum decem & octo annos ad professionem requirat, tamen post *Concil. Trident.* valida est facta ante illud tempus, completo Novitiatus anno. *art. 20.*

Criminosi post processum contra ipsos inceptum assumptes habitum, & vouentes nihil faciunt: presumitur enim fraus ex parte illorum. *tom. 2. q. 2. art. 3.*

Filius relinquens parentes in aliquali tantum sui indigentia, non peccat profitendo in Religione; si verò sint in maxima, & multo magis in extrema necessitate, peccat mortaliter contra quartum præceptum; talis tamen professio tenet; cum nullum sit ius illam annullans; constitutio enim *Pij V.* irritans professionem grauari ære alieno supra facultates, agit de ciuili, non de naturali obligatione. *tom. 3. q. 13. art. 5.*

Votum tamen filij emissum du-

Z 5 can

rante necessitate magna parentum, qualis est v. g. si ideo seruire, aut mendicare cogantur, licet sit validum, non obligat ea perseuerante sed tenetur filius eis subuenire: votum enim non potest iuri tertij præiudicare, præsertim vbi ius est naturale, aut saltem gentium, quale est filij obligatio erga parentes. *ibidem.*

Si tempore professionis filij, necessitas parentum non erat magna, ita vt filium obligaret ad subuentionem parentum; secundum probabilio rem sententiam, facta professione, nullo amplius iure tenetur, nec potest contra obedientiam Superioris eis subuenire, quamdiu non sunt in extrema necessitate, præsertim cum obligatio reddendi vota sit primæ tabulæ Decalogi, obligatio autem filij ad parentes sit secundæ. *tom. 2. q. 58. art. 3.*

Professio simoniacè facta est quidem iure iniusta, reuera tamen valida, per quam professus licet excommunicatus transit de foro sæculari ad regulare, tamen, nisi cum eo dispensetur; non acquirit ius ad portionem

PROTECTOR. 363

tionem victualem in communi, vt alij Monachi, & Regulares Canonici professi, cum illa portio Regularis sit quoddam beneficium Regulare. *tom. 3. q. 63. art. 3.*

PROTECTOR.

G Rég. IX. qui antea primus omnium Fratrum Minorum Protector fuit, statuit, vt in tribus tantum casibus Ordo subiiceretur Protectori. Primus, quando ab vnitatem fidei deficeret. Secundus, quando ab obedientia Romani Pontificis recederet. Tertius, quando ab obseruantia Regulæ. Idem grauitè puniendos statim, & ab omnibus actibus legitimis suspendit ipso facto, qui ad dictum Protectorem recurrunt pro licentiis, & aliis consimilibus impetrandis, & hoc à multis confirmatum fuit. *tom. 3. q. 42. art. 1.*

Protector Ordinis Fratrum Minorum est in omnibus proprius Superior Clarissarum, Urbanistarum ex Regula; Prouinciales Fratrum Minorum ex concessione *Inly I I. art. 2.*

PRO